

A magasabb műveltségért

A postás dolgozók közül évről évre szép számmal iratkoznak be, különböző fokozatú iskolarendszerű oktatásba. Tanulnak, hogy pótolják azt, amit korábban nem volt módjukban elsajátítani. Sokan felsőbb iskolákban, egyetemeken, főiskolákban, technikumban és gimnáziumokban szerzik meg a magasabb tudást. Ezek a dolgozók felismerték azt az igazságot, hogy a folytonosan gyorsuló fejlődésünk elengedhetetlen velejárója az embernek minél sokoldalúbb képzettség, műveltségük növelése, tudásuk fejlesztése.

Vannak azonban még szép számmal olyan postás dolgozók is, — főként a kezelő szakértársok között — akik általános iskolai végzettséggel sem rendelkeznek. Az ő helyzetük szakmai beosztásuknál fogva is nehezebb, s ezért is közülük kevesen élnek a továbbtanulás lehetőségével.

Szakszervezeti szerveinknek nagyobb gondot kell fordítaniuk a jövőben a dolgozók tanulmányi segítségére. Iskola-rendszertünk különböző formáiban módosult az általános iskolai végzettség megszerzésére. Megvan a lehetősége annak, hogy mindenki a számára legmegfelelőbb formában végezze iskolai tanulmányait. Ilyen formák: a levelező oktatás, mely szerint a dolgozók általános iskolájában heti négyeszeri foglalkozással, évi kétszeri vizsgával tanulhatnak. Másik mód, a magán úton való tanulás, melyhez a helyi illetékes tanácsok oktatási osztályai adnak engedélyt. Eszerint a dolgozó határozhatja meg, hogy mikor kíván vizsgázni, ez az idő azonban a jelenkezéstől számított 2 hónapnál rövidebb nem lehet. A felkészülés egyénileg történik, az erre a célra kiadott tankönyvekből. Egy év alatt 2 osztály is elvégezhető, azonban ehhez legalább 6 hónapos időköz szükséges. Ilyen esetben, orosz nyelvből, rajzból, énekből és testnevelésből nem kell vizsgát tenni. A tanulás harmadik módja: a postás osztály létesítése, ehhez azonban szükséges, hogy a meghatározott 20 fő létszám meglegyen.

Természetesen kedvező feltételek mellett is szükséges, — különösen a vidékre való felkészüléshez —, hogy segítségért kapjanak a továbbtanulást szorgalmazók. Főként a korrepetálás, vizsgatámogatás, valamint az általános iskolai szakszervezeti szerveink figyelemmel kísérik: a tanulók a törvény által biztosított jogait betartják-e. Segíteni kell a dolgozók esetleges családi, vagy egyéb problémáinak megoldását is, hogy ezek a körülmények ne gátolják őket a tanulásban.

Ahhoz, hogy az eddiginél még több postás dolgozó folytassa az iskolai tanulmányait, a szakszervezetnek az eddiginél is nagyobb mértékű támogatást kell nyújtania. Helyesen, ha a szakszervezet felismeri: hány olyan dolgozó van a területén, akiknek fontos lenne az állami oktatásba való bekapcsolódás. Számításba kellene venni különösen azokat, akik még a 8 általános iskolai végzettséggel sem rendelkeznek. Ha a szakszervezet részéről több bátorítást és segítséget kapnának a dolgozók tanulmányi folytatásához, biztosan nagyobb lenne az eredmény is. A dolgozók továbbtanulása-

nak elengedhetetlen feltétele, hogy a törvény biztosította tanulmányi kedvezményeket megkapják. Sok segítséget jelent a megfelelő szolgálati beosztás is. A szakszervezetnek is éreznie kell a felelősséget azokért, akik mindennapi munkájuk mellett-becsületesen helytállnak a tanulásban is, és jól vizsgáznak. Irántuk tanúsított megbecsülésünket juttassák kifejezésre magasabb műveltség igénylő munkakörök, magasabb beosztásba való helyezés, jutalmazások stb. által is.

Minden szakmai és szakszervezeti vezetőnek elő kell segítenie a dolgozók tanulását, mert ez mind az egyén, mind a társadalom szempontjából is igen hasznos és fontos.

Brozobhaty Lajosné

Egy boldog élizem-ünnepség Keszthelyen

Vidáman hangzik a drótos nóták a keszthelyi Balaton-parton és a hullámok tavaszkának vele a keszthelyi öböl tihanyi félszigetig. Mert méltán dicsekedhetnek a keszthelyi postaműszaki üzem lelkes dolgozói, hogy övék az ország egyik legszebb területe: a Balaton északi partja Keszthelytől Tihanyig, Tapolcától Sümegig át Ukkgig és övék a Zalavölgye Balatonzentgyörgytől Zalaapátiig. Ezen a területen levő távbeszélő- és hírhálózat fenntartása felett őrökdnek a derék vonalfelügyelők. Ők azok, akik tél-nyáron, éjjel és nappal vigyáznak arra, hogy az ország egyik legfontosabb hírhálózatában fennakadás ne legyen.

A Balaton északi partjának több mint 60 kilométeres szakaszán vannak a Balaton legforgalmasabb és leglátogatottabb helyei: Keszthely, Hévíz, Badacsony, Révfülöp, Balatonfüred, Tihany, ahol a postaműszaki dolgozók munkájának eredményeképpen új, korszerű központok és távbeszélő berendezések állnak a nagyszámú külföldi és belföldi vendég szolgálatára. 1960-ban Balatonfüred és Tihany, 1961. évben Badacsony, Keszthely és Hévíz kaptak automataközpontot, 1962-re pedig tervbe vették Révfülöp központ automatizálását, úgyhogy az eddigi gyakorlatnak megfelelően a nagyobb góccokhoz kapcsolódóan a környező kisebb helyiségek központjai, 72 község-

központjának fenntartása, javítása és távbeszélővel való ellátása tartozik a keszthelyi fenntartási üzemhez.

Az ország 50 fenntartási üzeme közül 5-nek sikerült teljesítenie 1961. évben az élizem feltételeket és ezek között a Soproni Postaigazgatóság keszthelyi üzemének.

Az Autóközlekedési Vállalat szépen felszerelt klubhelyiségekben gyülekeztek az élizem avató ünnepségre az üzem dolgozói. Az ünnepségen ott voltak a Postaigazgatóság, a Soproni Postaigazgatóság, a Postások Szakszervezete Megyei Bizottságának, az MSZMP járási és városi bizottságának, a Szakszervezetek Megyei Tanácsának, a városi tanács és a szakmaközi bizottság képviselői.

A Postaigazgatóság képviselőjében megjelent Kertész István ünnepi beszédében ismertette az üzem 1961-ben elért eredményeit. Kiemelte, hogy külön büszkeség töltheti el az üzem valamennyi dolgozóját, mert az elmúlt év mindkét félévében teljesítették az élizem címért folytatott munkaverseny feltételeit és második félévi eredményeik alapján részolgáltak a büszke cím elnyerésére.

Az üzem 50 dolgozója közül 36 tevékenyen részt vesz a szocialista brigád címért folyó munkaversenyben, melynek kiértékelése alapján az 5671. sz. építési csoport (Meződi-brigád) mindkét félévében teljesítette versenyféléit és

1500 újságárus, 9000 postás és 1200 hírlapkezelő munkájuk révén 47 millióval több lapot tudott a posta terjeszteni, mint az előző év folyamán.

Sok-sok utánjárás és meggyőző munka kellett ahhoz, amíg a kézbesítők, a szervezők és hírlapkezelők — éves viszonylatban — mintegy 700 000 új előfizetőt be tudtak szervezni és több mint 3,5 milliót pedig hónapról hónapra meg tudtak tartani. Külön dicséretet érdemelnek az árusok, az elosztók és a hivatalos dolgozók, akiknek munkája eredményeként a múlt év során árusításukban terjesztett

270 millió lapnak mindössze 2,3 százaléka maradt meg remittendaként.

A hírlapterjesztők jó munkájának egyik legkifejezettebb mutatója, hogy példányszámterületük éves viszonylatban 106,6 százalékkal, érték (forint) területük pedig 108,8 százalékkal sikerült teljesíteni.

Az eredmények elérésében segítséget nyújtottak a szakszervezeti tisztségviselők is: ismertették a feladatokat, mozgósították a dolgozókat stb.

A mostohább körülmények között dolgozó hírlapárusok részére általában magasabb kereseti lehetőséget biztosítottunk. Egyéb jutalmazások tekintetében is kifejezésre juttattuk elismerésünket a végzett munkáért. Csak a postás egyesített kézbesítők 1961-ben az őket megillető alap- és munkaköri bérükön túlmenően 17,1 millió forint hírlapkezelési prémiumot, 400 ezer forint gyűjtési jutalmat és ezen túlmenően még több tízezer forint összegű céljutalmat és tárgyjutalmat kaptak.

T. F.

Az egyeztető bizottságok munkája a dolgozók érdekében

Vidéki nagy postahivatal vezetője az egyik dolgozónak, azon a címen mondta fel a munkaviszonyát, hogy a munkáját többszöri figyelmeztetés után sem végezte megfelelően. A felmondólevelében „csokorba” kötötte azokat a kezelési szabálytalanságokat, amelyeket hosszabb időre visszamenőleg a dolgozóra vonatkozóan feljegyzett. A felmondás alakilag megfelelt a törvényszerűségnek. Tartalmilag már kevésbé.

A hosszú idő óta feljegyzett kezelési szabálytalanságok külön-külön ugyanis arra is alig szolgáltak alapul, hogy selejt-büntetésben részesítsék érte a dolgozót. Tehát összességükben sem merítették ki a munkaviszony megszüntetésének okát.

Az ügy irataiból egyáltalán nem volt megállapítható, hogy a hivatalvezető mit tett a fiatal dolgozó nevelése érdekében. A nevelés szocialista követelményeinek pedig nem felelt meg az, hogy bárki „csak” összegyűjtse a hibákat és bizonyos idő után a legszigorúbb intézkedést fogantatja.

A vállalati egyeztető bizottság ebben az esetben nem állt

a hivatala magaslatán, mert megelégedett a törvényesség alaki feltételeinek vizsgálatával. Az érdemi vizsgálatnál elfogadta a munkáltató jóslatát és a dolgozó panaszát elutasította. A posta II. fokú egyeztető bizottsága a fellebbezés tárgyalása során megállapította, hogy a munkaviszony megszüntetése törvénysértő volt és a munkaviszonyt helyreállította.

A hivatalvezető ebbe a határozatba belenyugodni nem tudott, a végrehajtást, vagyis a dolgozó munkája állítását a jogszabályban megjelölt utolsó napig elhúzta. Ezzel növelte azt az összeget, amelyet a dolgozó munkaviszony törvénytelen megsértése folytán kiesett bére fejében ki kellett fizetni. Ezenkívül a hivatalvezető törvényességi panaszt tett a Legfőbb Ügyészségnek. A Legfőbb Ügyészség azonban az egyeztető bizottsági határozatot nem találta törvénysértőnek és a hivatalvezető panaszát nem fogadta el.

Ez a vázlatosan ismertett ügy is igazolja: az egyeztető bizottságok a postán is őrökdnek a szocialista törvényesség felett és részolgálnak a dolgozók bizalmára...

J. L.

Mit láttunk külföldön?

Látogatás Lengyelország legszebb, legmodernebb postahivatalában

A postás dolgozók közül is egyre többen jutnak el a testvéri országokba. Előnyöiket, tapasztalataikat sokan papírra vetik és szerkesztőségünkbe küldik, hogy örömeiket, az idegen országokban szerzett kellemes érzéseiket megosszák a postások széles táborával.

Ezúttal két alapos és tartalmas útibeszámolóból közlünk szemelvényeket.

— Igen kellemes és élményekben gazdag utazásban volt részem — írja Schadek György, a Posta Kísérleti Intézet dolgozója —, eleget téve kedves lengyel barátaim és a Lengyel Postás Szakszervezet meghívásának. Lehetővé tették számomra, hogy mind szakszervezeti, mind szakmai vonalon bepillant-sak a lengyel postás dolgozók életébe, munkájukba és megnézhessem hivatalaikat, munkahelyeiket és szociális berendezéseiket.

Lengyelországnak háromszor annyi lakosa van, mint hazánknak, a lengyel postás dolgozók is háromszor annyian vannak, mint mi. A postának külön minisztériuma, a postás dolgozóknak pedig saját szakszervezetük van. Az ország tíz postaigazgatósági területre van felosztva, melyek nagyobbak, mint nálunk. Az igazgatósági székhelyeken találhatók a szakszervezeti területi bizottságok. A szakszervezet felépítése hasonló a miénkhöz.

A Warszawa 1. hatalmas, modern körzeti és főpostahivatal, külső formájában is méltó az ország fővárosához. A takarékpénztár régi romos épületét építették át korszerűen. 1961 őszén adták át rendeltetésének.

A főposta épületében van a varsói postaigazgatóság is elhelyezve. Az impozáns bejárat fölött egy nagy óra látható, amely a pontos időn kívül azt is mutatja, hogy az adott időben a világ néhány nagyvárosában

(Moszkva, Tokió, London, New York) az ottani időszámítás szerint hány óra van.

A hatalmas, tágas és levegős felvételi terem az üvegtetőn át, fentről kapja a mindenhová széttérjedő nappali világosságot, este pedig fénycsóvilágításban ragog a márványoszlopok, márványpultok, műanyagpadlók, műbőrburkolatos falú szép terem.

A munkahelyek fölött mindenütt háromnyelvű felirat van, s a bennülők mind fekete fehér galléros munkaköpenyben dolgoznak. Kellemes benyomást kelt a mindenütt tapasztalható ragyogó tisztaság és rend.

A munkahelyeken automata levélmerlegek, a csomagfelvételnél olyan mérlegek működnek, amelyek a három díjvétel megfelelő díjat mutatják. A pénzfelvételi munkahelyeken villamos meghajtású számológépek, a csoportos felvételnél bérmentesítőgépek vannak. A közönség részére fenntartott rész olyan tágas, hogy csúsforgalom idején sincs tolongás, kezelőablak van bőven. A terem közepén levő — helyi, vidéki és külföldi — levélsekre nyitott írtiterni nem kell, mert a bedobott levél a padló alá beépített szállítószalag segítségével a levélfeldolgozó helyiségekbe, a megfelelő tartályba jut el.

A Warszawa 1. hivatal dolgozóinak létszáma 1600 fő. Mint körzeti hivatalhoz 36 varsói kisebb hivatal is tartozik. A dolgozók részére mosdók, öltözőhelyiségek állnak rendelkezésre. Az épület hetedik emeletén szép könyvtár, kultúrterem, klubterem, eszpresszó, biliárszoba, kártyaszoba, rádió, televízió nyújt szórakozást és a társadalmi összefogó-telekre lehetőséget.

Alkalmam volt megnézni a Warszawa 2. pályaudvari hivatalt is, melyben 1800 fő dolgozik. Ez levélgyűjtő, irányító és továbbító, Varsó egy részére levélkezelő és csomag-

kézbesítő, továbbá még mozgópostahivatal is, de felvétel nincs.

A levélfeldolgozásnál zsákmelő és kiürítő készülék, porleszívó berendezés működik. A levélbeosztó szekrények olyanok, mint nálunk. A csomagirányítást villamosmeghajtású félautomata, szállítószalagok, billentyűs kezelő géppel végzik. A csomagok csúszdákra, a billentyű lenyomásával a megfelelő vonalra irányítva a megfelelő gyűjtőrekeszbe kerülnek. Innen targoncákra a mozgóba szállítják. Két szétosztó berendezés közül az egyik kizárólag a saját feldolgozása történik.

Megnéztünk még két közep nagyságú és egy kisebb hivatalt is. Ezek is átépített és korszerűsített mintahivatalok voltak. A felvételi munkahelyek mindenütt szépen fel vannak szerelve.

Célszerű újítás a drezdai postaigazgatóságon

A drezdai postaigazgatóságon a tervteljesítéssel kapcsolatos feladatokról beszélgettünk — olvassuk dr. Zsögön Egon úti beszámolójában. — Ők a bevételi tervek teljesítését nagymértékben elősegítik az úgynevezett kölcsön kartondobozok használatával. Ez egy igen érdekes, jól bevált és komoly bevételt jelentő kezdeményezés. Megérdemlik, hogy egy kicsit részletesebben foglalkozunk vele, és esetleg itthoni bevezetését mérlegeljük.

Az NDK postának több százezer, különböző nagyságban (3—4 féle nagyság) gyártott kartondoboz van (Behälter), melyeket a postán csomagot küldeni kívánó magánfelek és iparvállalatok 50 pennigért (kb. 2 forint) kölcsönvehetnek a szállítási időtartamára. A címzett az érkezett csomag dobozát — tartalmának kiemelése után — a rendeltetési postahivatalnak visszaadni köteles, ellenkező esetben 5 márka (kb. 20 forint) kártérítést fizet.

A munkahely-feliratok a fő forgalmi utakon levő hivatalokban legalább két nyelvűek (lengyel, francia), de ahol nagyobb az idegenforgalom, ott három nyelvű feliratok találhatók.

Arusító automataik nincsenek. Érdekesek a hivatali távbeszélő-fülkék. Ezek állványon álló kashoz hasonlóak, amelyekbe csak a felső test fér be. Belülről hangtompító anyaggal vannak kipárnázva, hogy a külső zaj ne zavarjon. A beszélgetés kihallatszik, de a szomszédos fülkében beszélőt nem zavarja.

Lengyel szaktársaink nagy erőfeszítéssel, szorgalommal építik a Lengyel Népköztársaság postáját. Amit eddig építettek, arra igazán büszkék lehetnek.

Ennek az érdekes megoldásnak több előnye van:

A dobozok tartósak és átlagban 40—50-szer lehet használni azokat. Önköltségük amortizációja után az 50 pf-es használati díj a postának jelentős saját bevételt eredményez. A hivatalok a kartondobozok használatának propagálásával bevételük emelését jelentős mértékben elősegítik.

A postai csomagkezelés és szállítás könnyebben gépesíthető (konténerek használata), mivel ezáltal mind több és több az egységes alakú csomagok száma a postai forgalomban. Népgazdasági szempontokból is komoly jelentőségű ez az újítás. A gyárak, termelő-üzemek hamar felismerték és most már ez-revel veszik igénybe a posta dobozkölcsönző szolgálatát. Ugyanis ezzel a csomagolási (göngyölgő) költségeiket jelentős mértékben csökkenthetik. A termelő gyáraknak üzemeknek, de a kereskedelemnek is az 50 pf-es postai kölcsöndíj még mindig kedvezőbb, mint a göngyölgő előállítás vagy beszerzési költsége.

POSTÁS HÉTKÖZNAPOK

Egy postás három arca

meghívtak a SZOT-ba, ahol a párt, a kormány és a szakszervezet több vezetője — közöttük Kádár János elvtárs — megjelent. A találkozó valóban megleghangú és közvetlen beszélgetéssé alakult, de az első pillanatok szokásos feszélyezettségét, megilletődöttségét az elsőnek megszólaló brigádvezető szavainak kellett feloldania. Neki volt a legnehezebb dolga. Mindenesetre biztosítva volt számára az érdeklődés. Az első hozzászóló: a Munka Erdeméremmel kitüntetett Béres Károly volt. Most utólag visszagondolva maga is meglepődik azon, hogy mennyire őszintén, feszélyezettség nélkül tudott akkor beszélni. Valami olyasmit érzett, hogy valakinek csak el kell kezdeni, kár lenne minden percnyi csendért, és hogyha szót kér, a postások nevében kér szót. Így nevezték el aztán Béres Károlyt a szocialista brigádvezetők tanácskozásán „a bátor postásnak.”

Az esti irányítási verseny győztese

Béres Károly szocialista brigádja a mozgalom legkezdetibb időszakában alakult. Akkor sokan értetlenül nézték őket — most dicsőséggé számított, ha valaki a brigád tagja lehet. Béres Károly a napokban megvált a brigádtól, mert újra kinevezték csoportvezetőnek. Az 50-es években egyszer már volt csoportvezető, de lemondott, miután úgy látta, hogy igazságtalan a prémiumrendszer és beosztottjainak munkáját nem jutalmazták ténylegesen érdemük szerint. Az idő őt igazolta, a visszasságok megszűntek. S most, nem utasíthatta el a csoportvezetői munkakörrel járó felelősséget. A brigád, nélküle is, ezután is, szocialista brigád marad.

Szaktársainak szeretetét, tekintélyét nemcsak embersége, politikai érettsége, hanem szakmai tudása révén is kiérdemelte. Többek között azzal is, hogy 1953 óta, tehát majdnem 10 esztendeje mindig ő nyeri meg az országos esti irányítási versenyt. 2884 lapot kell szétosztani. Idő és minőség szerint méri a versenyző teljesítményét.

Szeret ezeket az idegfeszítő szakmai versenyeket. Szeret sportolni is, de azt nem versenyszerűen. — Én vagyok a mindenkori tartalék a csapatban — mondja nevetve —, ha kell, szürkolok, ha kell, beugrom játszani.

Valóban, egy tartalékcsoport tagja Béres Károly, mert azok közé tartozik, akikről nemcsak a riporternek kellene egy a pillanatra szóló újságcikkben megemlékeznie, hanem a mai kor munkás hőseit lehetne róla írónak megmintázniuk.

Pusztai Hédi

KULTURÁLIS

HIREK

A Postás Irodalmi Színpad május 19-én tartotta bemutatkozó előadást meghívott közönség előtt a szakszervezet székházában.

A budapesti postások e központi együttese újszerű és magas irodalmi színvonalú műsora megérdemelten nagy sikert aratott.

Többek között bemutatták: *Dihovicsnij — Szlobodszkoj: Új emberek című szatirikus vígjátékát. A színes és érdekes keretjátékban vers-, dal-, paródia- és táncszámok követik egymást. A sikeres műsor szereplői: Hortobágyi Judit, Kemeses Sarolta, Virtus Edit, Bertalan István, Boháti Lajos, Budai László, Palágyi István. Worschtz Oszkárné öleltes rendezése külön elismerést érdemel.*

A Bács megyei M. B. az alapszervek tájékoztatására Postakürt címmel negyedévenként megjelenő tájékoztatót adott ki. Az első szám megjelenése alkalmával üdvözlőjüket ez a helyes kezdeményezést, és a tájékoztatóban megjelent célkitűzésükhöz — hogy szerény keretek között, egyszerű köntösből, de annál nagyobb munkakedvvel és akarással kívánják segíteni az alapszervek munkáját — sok sikert kívánunk.

Gyöngyösön — a KISZ öt-éves évfordulója alkalmával — a KISZ-fiatalok szellemi vetélkedőt rendeztek. A politikai, történelmi, irodalmi, sport és művészeti kérdésekre adott helyes válaszok alapján Szabó Zsuzsa, a felvételi brigád tagja nyerte az érdekes versenyt.

Nemzetközi hírek

A nemzetközi munkásokszövetség nagy ünnepe alkalmából a SZOT 27 országból hívott meg szakszervezeti küldötteket a magyarországi május elseji ünnepségekre. Ezek között több voltak postások. Így Nikola B. Milanovic — aki Jugoszlávia postavezérigazgatója is volt — jelenleg a jugoszláv szakszervezetek szövetségének központi tanácsában dolgozik. Vele együtt volt Bálint Imre, a suboticei szakszervezetek funkcionáriusa. Ghánából P. Ofei Heneku, a postászsakszervezet főtákará, Kubából pedig Elsie Delias, postászsakszervezeti funkcionárius, Torinóból a postászsakszervezet titkára, Boreo Franco és Johann Schmutzer, a bécsi VT Amt szakszervezeti funkcionáriusa volt a vendégünk.

A vendégek megtekintették a különböző postaszerveket: a Krisztina Távfeszítő Üzem, Központi Táviróhivatalt, a Puskás Tivadar Távközlési Technikumot, szociális létesítményeket: napköziotthont, óvodákat, orvosi rendelőket, étkezőket, kulturális és a PSE új sportlétesítményét.

Látogatásuk során elismeréssel nyilatkoztak a postás dolgozók munkájáról, a postai munka szervezéséről, a szociális létesítményekről. Igen érdeklődtek a postás dolgozók munka- és életkörülményei, a szakszervezeti mozgalom problémáit iránt. Mindannyian kijelentették, hogy rokonszenvvel kísérik hazánk fejlődését.

A postás dolgozóknak üdvözlőket küldik és sok sikert kívánnak.

A „Magyar Szolidaritási Bizottság” országos méretű akciót kezdeményezett a világ gyarmati, félgymarmati sorban élő népeinek hősi küzdelme támogatásáért. Ezeknek a nagy harcoknak segítése nekünk magyar dolgozóknak, magyar postásoknak is kötelességünk, hiszen ezek a harcok összekapcsolódnak a mi célkitűzéseinkkel, a mi függetlenségünk és békénk megvédésével, a mi jobb életkörülményeinkért folytatott küzdelemmel.

A magyar szervezett dolgozók őszinte örömmel fogadják az SZVSZ vezérkarának budapesti tanácskozását, és remélik, hogy az SZVSZ vezetőinek alkalmuk lesz a magyar dolgozókkal találkozni.

Névadó ünnepség

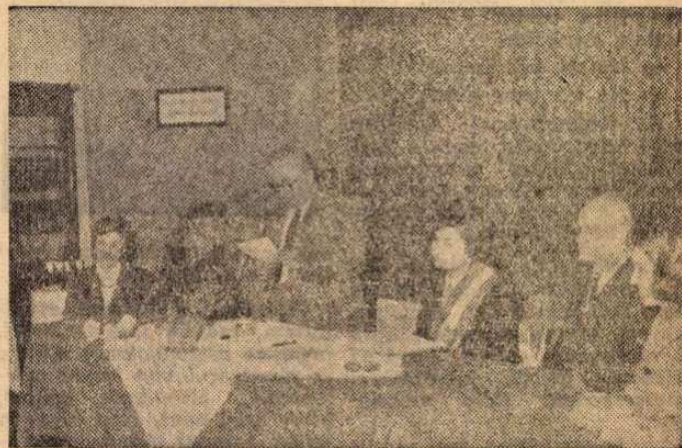
a Posta Kisérleti Intézetben

„A Magyar Népköztársaság nevében törvényadta jogomnál fogva Vida János és Wiedren Magdolna gyermekeinek Erika és Gábor utónevét adom” — mondotta Gáti Jenőné, a IX. kerületi Tanács anyakönyvvezetője a Posta Kisérleti Intézet kultúrtermében tartott névadó ünnepségen.

A boldog szülők, Vida János és felesége örömmel hozták be két kis ikergyermekeiket az intézetbe. Elkísérte őket a család apraja-nagyja, a dédnagyamama, a nagymama, a két nagypapa, a testvérek, unokák egyaránt.

Erre az alkalomra az intézet nőtanácsa virágcsokorral díszítette fel a kultúrtermet, amelyet megtöltöttek a dolgozók.

Az SZB-titkár köszöntötte az ünnepelteteket, akik csendes „cumizással” vették tudomásul, hogy Erika és Gabika néven fogják őket hívni, s közben egy-egy mosolyt juttattak a névadó mamának és az őket körülvevő sok idegen nének, miközben a férfi vendégek vidáman emelték poharukat a kicsik és szüleik egészségére. Egri Gyula

Imricsák Béla SZB-titkár üdvözlő az ünnepelteteket és a vendégeket

A Posta Kisérleti Intézet dolgozója, Vida Erika és Gabika névadó ünnepségen

ORSZÁGÚTON

Olyan cudar idő tombolt az alföldi síkságon, hogy még a jó meleg, halkán suhanó Volga gépkocsiban is megborzosgott az ember. Csendes, kihalt a határ, amerre a szem ellát, csak vakító fehérség. Az országút hamarosan járhatatlan lesz, néhány helyen már buckákat sodort a szél, s a hó mindent feltemet. De előtűnt hirtelen feltűnik egy magányos ember, hátát a szélnek vetette, és áll, mintha odacövekelték volna. A gépkocsi fékez, az ember felénk fordul, majd biztalanul méregeti a halványkék kocsi és benne álló utasokat.

— Hova, hova bácsikám? — a soffőr hangja invitáló.

— Hát csak ide Kunhegyesre. Az orvoshoz. A buszt várom.

Szó, szót követ, míg végre az ember beül. Akkor nézem meg csak az arcát. Fáradt, beteg ember, talán már hetven éves is elmúlt. Szavai akadoznak, szeme lúdban ég. Mintha csak kitalálta volna gondolatimat, amikor megszólal.

— A nátha. Ledöntött a kutyabegység.

— Sok dolga lehet most az orvosnak — mondom. Biztos népszerű ember a faluban.

— Ennél is lehet akármilyen népszerű, de sohasem lesz olyan kedvelt ember, mint a postás.

A bizalmatlanság feloldódott, sőt most már az ülés csücskéről beljebb csúszik, és kényelmesen hátrád.

— Aztán miért népszerűbb ember a postás? Nem gyógyít meg az senkit — válaszolom előbbi szavaira.

— Pedig az gyógyít engem csak igaziból. Szóval. Meg hírel.

Azán lassan kibontakozik a kép, egy postásról, a falusi levélhordóról, aki amolyan minden ember, mert viszi a pénzt, a levelet, a sajtót.

— Mert tetszik tudni, a mi postásunk éppen az én házamnál fejezi be a posta leadását. Én utánam már senki sem lakik. Ilyenkor aztán megpihen egy kicsit, aztán elbeszélgetünk sok mindenről. Igen, igen okos ember a mi postásunk, tud az kéremszépén mindent, még azt is, hogy a Ferenc Józsa valami Schrátt Katalinnak udvarolt, a fene a jó dögát. Kérem, én a tanyán élek, csak este látom a lányom meg a vejem, amikor hazajönnek a térszől. De az öreg már nemigen veszik emberszámba, nem is nagyon beszélnek velem, csak megkérdezik, hogy van nagypapa, aztán ezzel el is vagyok intézve. Hiába van meg mindenem, ha a szó hiányzik. Mert kérem ez igen fontos. Hát ezt csak azért mondtam el, mert a mi postásunk hozza nekem a szót, meg a sok-sok hírt.

— Tudja, úgy vagyok én a postással, mint amikor fiatal legény voltam. Legénykoromban minden este úgy izzadtam, mint egy agyonhajszolt ló, amikor — isten nyugosztalja szegény feleségemet, akkor még lány volt — hozzá siettem, hát hogy vár-e? Várt. Mindig várt. Most meg én várok. A postásra, hogy nem feledkezik-e meg rólam, bekopog-e hozzám, hogy János bácsi, itt a Népszabadság. Aztán leül a kemence mellé, megsoford egy cigarettát, mivelhogy ki nem állhatja a gyári cigarettákat, és beszélni kezdünk.

Többet tudok én kérem a faluról meg a villáról, mint akármelyik ember itt a környéken. Tudom, hogy az alevégőn lakó Kovácsnéknak megdögölt a bornyójuk, pedig már vagy tíz éve nem is beszéltem velük. Azt is tudom kérem, hogy a Daks Mátyás fia igen erősen törtet a Belegiek lángra után, pedig ebből nem lesz házasság. Meg aztán, ami történik a világba, hogy hogy példának okáért említsem az egekbe röppő pilótákat. En kérem mindent meg tudog a postástól. Az újságot akár el sem kellene olvasnom. Mondom, igen okos egy ember a mi postásunk.

— En mondom magának, uram, hogy az orvos, akihez fuvaroznak most engem ilyen nagy szívességgel, sose lesz olyan kedvelt ember. Mert az kérem beszúr az ember hátuljába egy olyan nagy tűt, amittől egy ló is megvadulna, aztán hazaküldi lefeküdni, hogy otthon maradjon nyugton az a szegény beteg. De hát éppen ez az, hogyan maradjon nyugton, amikor jön a postás és mesélni kezd. Ilyenkor elfelejttem a hátsó részemre terített vízes törülközőt, és hallgatom a postást. Ez olyan fontos dolog, hogy még köhögnöm sem kell, pedig ez a megfázással jár. A mi postásunk...

A soffőr halkán megszólal: — Nocsak, megértünk volt bácsikám? — Nocsak, megértünk volt. Itt álljon meg, kedves fiam, itt ennél a sárga háznál. Nahát, de jól elbeszélgettünk az időt, mintha csak a postásunkat hallgattam volna. Hát köszönöm a fuvar, az isten áldja magukat.

— Magát is, bácsikám! Még látjuk, amint leveri lábáról a havat, aztán a kocsi elindul...

Csontos János

OLVASD

a Postás Dolgozót

JOGI TANACSADÁS

Árvaellátásra való jogosultság

Árvaellátásra való jogosultság akkor állapítható meg, ha a meghalt dolgozó a rokkantsági nyugdíjhoz szükséges szolgálati időt megszerezte, vagy már öregségi, illetőleg rokkantsági nyugdíjat kapott.

Az üzemi baleset vagy foglalkozási betegség következtében meghalt dolgozó után, tekintet nélkül a szolgálati idő tartamára, megállapítható az árvaellátás.

Árvaellátásra a következő hozzátartozók jogosultak:

a) az elhalt dolgozó gyermeke, mostohagyermek, örökbe fogadott gyermeke;

b) az elhalt dolgozó nevelt gyermeke, testvére, unokája.

Ez utóbbiakra csak akkor vonatkozik a rendelet, ha a dolgozó saját háztartásában tartotta el őket, és az árvaellátás más, eltartásra köteles és képes hozzátartozójuk nincs.

Az elhalt nyugdíjas hozzátartozói (gyermek, testvér, unoka) ugyanolyan feltételekkel jogosultak árvaellátásra, mint a dolgozó hozzátartozói.

A házasságon kívül született gyermeknek is jár az apa jogán az árvaellátás, ha az apaságot a dolgozó elismerte, vagy a bíróság az apaságot jogerősen megállapította.

Az elhalt anya jogán is jár — a fenti feltételek mellett — árvaellátás. Ez akkor is megállapítható, ha a gyermek apja el. A jogosultság az özvegyen

maradt szülő újbóli házassága és az árva örökbefogadása esetén is fennmarad.

Az árvaellátás a gyermek 16. életévének betöltéséig jár. A 19. év betöltéséig akkor folyósítható az árvaellátás, ha a gyermek közép- vagy középiskolai tanulmányokat folytat.

Testi vagy szellemi fogyatkozás miatt tartósan megrokkant és eltartásra szoruló gyermek életkorára való tekintet nélkül jogosult az árvaellátásra, ha ez az állapota a 16. életévé, illetőleg továbbtanulása esetén a 19. életévé előtt is fennállt.

Az árvaellátás összege minden egyes gyermek után az özvegyi nyugdíj 50 százaléka, de árvaenként legalább 175 forint.

A teljes árvaellátás az özvegyi nyugdíj teljes összegének felel meg az árvaellátás, ez azonban havi 250 forintnál gyermekeként kevesebb nem lehet.

A szülőien árvaellátás járó ellátást kapja az a gyermek is, akinek életben lévő szülője rokkant vagy akit a szülője elhagyott és róla nem gondoskodik.

Ha az árvaellátás mindkét szülője meghalt, akkor az után a szülő után kapja az árvaellátást, akinek jogán nagyobb összegű árvaellátásra jogosult.

Sikeres bemutatók a Postás Opera-stúdió színpadán

Bizet: Djamileh c. darabjának jelenetében Korondy György, Kocsis Kati és Kuti Tamás

Donizetti: Rita c. kisoperájának egyik jelenete. Kiss Gyula és Frigyesi György

Április 28-án zsúfolt ház előtt tartotta legújabb bemutatóját a Postás Opera-stúdió.

Ezúttal két egyfelvonásos kisoperát, Bizet: Djamileh és Donizetti: Rita című műveit adták elő. A bemutató előadás szereplői Kocsis Kati, Korondy György és Kuthy Tamás, valamint Sárosi Éva, Kiss Gyula és Frigyesi György.

A kitűnően sikerült bemutató Huszár Klára rendező, dr. Vasadi-Balogh Lajos kar-nagy, Herz Lili és Krasznay János zenei korrepetítorok odaadó, lelkes munkájának eredménye.

SPORT

Az idei május elseje a postás dolgozók és sportolók részére kettős ünnep volt. Ünnepeztük a 18. szabad május elsejét, a világ dolgozóinak nagy ünnepét, és ünnepeztük a sporttelepen felépült új öltözőépület megnyitását.

Államunk gondoskodásának bizonyítéka ez az új létesítmény, mely méltó a sporttelepet övező Kerepesi úti és Nagy Lajos király úti lakótelephez.

A postás sportolók régi vágya teljesült ezzel, és most rajtuk a sor, hogy jól kihasználják a dolgozók egészségének fejlesztése, az ifjúság nevelése érdekében.

Létesítményünk megtekintette néhány külföldi postás szakértár, akik a május elseji ünnepségekre a SZOT vendégeként hazánkba érkeztek. Valamennyien elismerően nyilatkoztak, és bizony a torinói Boreo Franco szakértárunknak könnyen belábadt a szeme, mikor elmondta, hogy náluk csak hatan sportolnak és semmi kulturális létesítmény nem áll rendelkezésükre.

Miből áll az új postás létesítményünk? Kösztörben berendezett öltözők, a hozzá szükséges fürdőből, orvosi szobából, ahol hetenként kétszer rendszeres orvosi tanácsadás és ellenőrző vizsgálatok folynak. A központi szertárból, ahol az üzemi sportolók felszerelést kaphatnak, az üzemi bajnoki mérkőzésekre. A szépen berendezett társalgó, a szakosztályi értekezletek megtartására szolgáló egyéb helyiségek teszik teljessé a sportkomplexit. Mindezek együttesen a postás üzemi és minőségi sport érdekeit szolgálják. Biztosak vagyunk abban, hogy ezután még több postás dolgozó fog bekapcsolódni a rendszeres testedzésbe, egészségének fejlesztése érdekében.

Asztalitenisz

Az NB kivételével befejeződtek a bajnoki küzdelmek. Szakosztályunk hét csapattal szerepelt a különböző osztályok bajnoki rendezvényein. Közülük a Bp. I. o. férfi felnőtt csapat, az ifjúsági II. o. csapat és a serdülő B-csapat végzett első helyen. Rajtuk kívül az NB I. ifjúsági csapatunk is bajnokságot nyert — bár még három mérkőzés van, de pontelőnye már olyan nagy, hogy a második helyezett nem tudná utolérni. Az NB I-ben szereplő felnőtt csapatunk a hátralevő mérkőzések megnyerésével esélyes a 4. helyre, de 5. helynél rosszabb helyezést a legkedvezőtlenebb körülmények között sem érhet el.

ményeket értek el. A jó eredmények következtében csapatunk elkerült a kieső zónából, reméljük, a további meccseken is ilyen igyekezettel játszik majd.

Sakk

Befejeződtek a sakk-csapatbajnokság küzdelmei az NB I-ben. Csapatunk újoncként kezdte az évet, és elsősorban a bentmaradás volt a cél. Ezt csapatunk elérte és igen jó eredménynek számít a 10. helyre került a 14 csapat közül. Reméljük, hogy a versenytapasztalatot most megszerelve csapatunk jól felkészül a következő évre és akkor már egy-két hellyel előre is tud kerülni.

Torna

Befejeződtek az országos egyéni bajnokságok. Tornászaink, különösen a nők, ismét kitűnően szerepeltek; mivel az ifjúsági I. o. bajnokságon és a mesterfokú bajnokságon — az elmúlt évben megszerzett szerenkénti bajnokságait ez évben is megvédték. Sajnos, Papp Jutka sérülése miatt nem tudott indulni, és Pálkás Ildikó is nagyon zavarta a felkészülésben a korábbi kellemetlen sérülése.

Röplabda

Az NB II-ben szereplő röplabdacsapatunk a tavaszi fordulón eddig minden mérkőzését megnyerte és a rangadónak számító második helyezett Danuvia elleni mérkőzésen biztos, 3:1 arányú győzelmet aratott. Ezzel csapatunk egy pont előnnyel a táblázat élére került.

A Postás Sport Egyesület április 10-én tartotta évi beszámoló küldöttséggyűlését. A beszámoló, majd az ezt követő vita során értékelték a szakosztályok munkáját és az egyesület tevékenységét. A közgyűlés elfogadta az 1962. évi programot és az egyesület költségvetését.

ÜZEMI SPORT

Asztalitenisz

Befejeződött az 1961/62-es postás üzemi bajnokság. Szépséghimnusz volt a bajnokságnak, hogy igen sok üzemi csapata visszalépett, vagy ki nem állásért a bajnokságból törölni kellett.

A bajnokság végeredménye

Nők	
1. Központi Hírlap Iroda	8 pont
2. Posta Elszámoló és Statistika Hivatal	4 "
3. Kábel, Igazgatóság	0 "
Visszalépett: Lágymányos Távb. Üzem	

Férfiak I. csop. „Igazolatlan”	
1. Helyközi Távb. Igazg.	26 pont
2. Kábel Igazgatóság	22 "
3. Bp. 78-as (Mozgóposta)	18 "
4. Lágymányos Távb. Üzem	12 "
5. József Távb. Üzem	12 "
6. Krisztina körüli Posta-szervek I.	10 "
7. Bp. 70-es postahivatal	8 "
8. Kísérleti Intézet	4 "
Visszalépett: Belváros Távb. Üzem	
Törölve: Bp. 72-es postahivatal	

Férfiak II. csop. „Igazolatlan”

Férfiak „Igazolatlan”	
1. Kísérleti Intézet	6 pont
2. Krisztina körüli Posta-szervek	4 "
3. Teréz Távb. Üzem	2 "
Visszalépett: József Távb. Üzem	

A világ minden aranya

FRANCIA—OLASZ FILM

René Clair új filmje színpadon szellemes szatíra a francia üzletemberekről. Középpontjában a kiváló komikus Bourvill áll ragyogó harmas szerepben. (Bourvill utólagos az Újra egy-dül című film főszerepében láttuk. Emlékeztet alakítást nyújtott még a hazánkban bemutatott filmjei közül A három testőr régi változatában, valamint a Huszárok, az Átkelés Párizson és a Nyomorultak című filmekben.)

Negyvenhat esztendő szolgálat után

— Rákoscaba, református templom — kiáltja a kalauz-nál felém, s int, hogy helyben vagyok. Tanácsalán indulok el az ismeretlen úton. Egy ember lépett mellém. Csaba szülőföldem néztem. Magabiztos segítőkészséggel fordult felém:

— Keres valakit az elvtárs?

— A Károly utcát kérem — ha lenne szives...

— Hm... hm... — tanakodott. — Ezeket a nyaralást utca-táblákat úgy össze-vissza zavarták, forgatták, azt sem tudom, hogy az én házam tájé-kát hogyan tituláljam. Nevét mondja annak, akit keres, talán többre jutunk.

— Zséli Sándort keresném — válaszoltam.

— Az öreg postást, aki nyugdíjba vonult? A minap kapott szívkioldit.

— Ismeri, bácsikám?

— Én ne ismerném?

Az ismeretlen szemben való udvariasság, vagy a Zséli-eknek kijáró tiszteletadás készítette arra, hogy egész házu-kat, a zöldre festett drótfonatos kapujukig kísért.

Egyszerű, tiszta, meleg otthon fogadott. A bemutatkozás sem volt mesterkélt. Zséli papa egy sámlin kuporgott, apró bördarabkákat, spárga, gumit az ölében. Csúzlí készítésével mesterkedett. Rám mosolygott.

— Csodálkozok? Sok itt a varjú. A kertből ki akarom zavarni őket.

— Tizenhárom éves voltam, amikor a 70-es postához kerültem — folyt a beszélgetés.

— Gondrágta, kis nyápic gyerek. Vagonkirakás volt a feladat. Morgott rám mindenki. Akadt olyan, aki az anyám szoknyájára mellé parancsolt vissza. Kilencen voltak testvérek. Abból hét apró. Keresni kellett rájuk. A szörösszívűek mind megenyhültek, mikor beszélni kezdtem rólunk. Boldog és megelégedett lettem. Mert ha gyermek is voltam, nem váltam koloncá nyakukon. Négy esztendő dolgoztam a mozgóposztán.

Ipari foglalkozás után vágytam. Szobafestésért rajongtam, s titokban pikorkodtam. Tizenkilenc márciusában bú-

csút mondtam a mozgósoknak. A főpostához kerültem a Városház utcába, a tizennyolcas festőműhelybe. Nem győztem betelni a gazdag színekkel, gyönyörködtem a hengerminták játékos rajzolatában. Ez a szakma olaj és terpentín szagával úgy átitatott, hogy örökre rabja lettem.

Az egész országot betopogtam festékes létrákkal. Úgy érzem, megérte a fáradságot. A becsületos munkának a jutalma, hogy az út végén fel-

emelt fővel, elégedetten nézhet vissza az ember.

Titokban feleségére sandítottam, tudván tapasztalatból, hogy az asszonyoknak mindig és mindenről van külön véleményük. Mosolygós, kedves, piros arcú néni, keze csipőjén pihen, s amint láttam, szó nélkül nem is tudja megállni:

— Azt elhiszem — vágja ketté férje szavát. — Nekem jutott a gond, a család, a gyereknevelés, a pénzt beosztani. Nem utolsósorban a féltés, az aggodalom. A második világháború után, szombat-vasárnap teherautóval ment vasútat építeni. Dormándon iskolautójáépítés. Aztán szalmán hált, megfázott. Nekem gyűlt meg a bajom vele. Anyai fáradságot sohasem vett magának, hogy orvoshoz menjen.

— Hagyd már, anyjuk — intette le sértődés nélkül. — Megmondtam én ezt még menyecskeidőben, te három felcserrel felérsz.

Ez bizony ritka elismerés, bólintok. Nincs is itt szóra szükség, a puha, meleg tekintet beszél szavak nélkül. A

belső értelem fonódik össze, tökéletesen egybeolvad, összhang lesz belőle.

A negyvenhat esztendő alatt egy kezemen meg tudnám számolni, hogy hányszor voltam betegállományban. Mokányan, büszkén kihúzza magát a kis öreg.

— Szeretek dolgozni, emlé-lem, még tudomására hozhatom a vállalatnak, akárcsak 1956 októberében, mikor Pesten dűlt az ellenforradalom. Én másodmagammal Domonyban dolgoztam, postahivatali festettünk. A kapcsolatunk teljesen megszakadt az üzemi-vel, a családnak felől sem tudtunk többet. Tanakodtunk, terveztünk, aztán nekiláttunk a munkának, úgy istenigazából. Két nap alatt lettünk kész az egész nap. Aztán irány hajnalban Domony-Iklad határába, ahol fegyveres alakok állítottak le, isten tudja, minek nézték a postás egyenruhánkat. Dühösek voltak, hogy nem voltunk hajlandók csatlakozni a bandájukhoz. Aszódon, Gödön, Isaszegen óvatosabban jártunk, kerültük az emberlaktá helyeket. Erdőkön, mezőkön, latyakos esőmosta helyeken haladtunk, bokáig érő sárban. Cudar időt fogtunk ki, szakadt az eső s bőrig áztunk. Izzadtam, fáztam. Késő este már csak úgy derengett előttem minden, azt hittem, hogy soha nem lesz vége. Erőm fogytán volt, s akkor megláttam Csaba apró villanyainak sárga fényét. Úgy húztam lábaimat, mintha nem is az én tulajdonomban állna. Elgyötört, hullafáradtan érttem be az ajtón.

Jegyzetemet összezsúfoltam. Felálltam, s úgy éreztem, rég-rég ismerem ezt az embert. Pedig csak pár perc köt össze bennünket. Az akarást, a kiüz-dést, a munkaszeretetet, a becsületet jól ismerem, s kibez ez a szellem él, az nem lehet idegen soha. Sok ilyen Zséli Sándor öregbítse a Magyar Posta jó hírét. 46 esztendő fáradságos szolgálata után, jó erőt, egészséget kívánunk Zséli Sándornak, a PEKÜ nyugdíjba vonult dolgozójának.

Kántor Zoltán

HALOTTAINK

Bányai Lajos szakkez. Sárbogárd 2., Gyóni László p. alk. Belváros Távb. Üz., Hidasi Albert vez. főkez. Baja 1., Horváth József vez. kez. Bpest. 78., Kovács István vez. főkez. Szeged 1., Kovács István vez. Hatvan 1., özv. Müller Lajosné hd. alk. Rátka, Nagy Mártonné hírlapkezb. Rákospalota, Németh Ferenc vez. kez. Budapest 70., Németh Zoltán hd. alk. H. T. I., Puskás András fp. vez. Kismémedi, Somogyi István ny. vez. kez., Szabó György műsz. flfő Bp. Vid. Ig., Tökés László hd. alk. Kecskemét. Emléküket megőrizzük!

Köszönetet mondok

a Budapest-vidéki Posta-igazgatóságnak és azoknak a fenntartási üzemeknek, postahivatalok dolgozóinak, akik szeretettel férjem tragikus körülmények között beállt halálával velem és gyermekeimmel együtt éreztek.

Köszönetet mondok mindazért az erkölcsi és anyagi támogatásért, amellyel a váratlan özvegyiséget és gyermekeim árvaságát igyekeztek elviselhetőbbé tenni.

Özv. Erdő Jánosné és gyermekei Dunakeszi

POSTÁS DOLGOZÓ

Kiadja a Postások Szakszervezete
Felelős kiadó: Besenyei Miklós főtákar
Főszerkesztő: Horváth István
Felelős szerkesztő: Dudás János
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13. sz.
Telefon: 428-777
Megjelenik havonta 20 000 példányban
Szikra Lapnyomda; Budapest